

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 366/2026
02.04.2026.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгослава Буцека, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгослава Буцека, адвоката Ивице Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 791/23 од 10.12.2024. године и Кж3 бр. 15/25 од 23.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2026. године, већином гласова је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгослава Буцека, адвоката Ивице Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 791/23 од 10.12.2024. године и Кж3 бр. 15/25 од 23.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.32/23 од 05.06.2023. године окривљени Иван Крстић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 24.04.2023. године па надаље, док је окривљени Драгослав Буцек ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. О трошковима поступка и мери безбедности је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 791/23 од 10.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ивана Крстића и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.32/23 од 05.06.2023. године у односу на овог окривљеног. Истом пресудом је делимично усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.32/23 од 05.06.2023. године у односу на окривљеног Драгослава Буцека, тако што је исти оглашен кривим да је

извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 06.02.2015. године до 08.04.2015. године и од 07.04.2023. године до 05.06.2023. године. У преосталом делу је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу одбијена као неоснована.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ бр. 15/25 од 23.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Драгослава Буцека и потврђена пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 791/23 од 10.12.2024. године.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 791/23 од 10.12.2024. године и КжЗ бр. 15/25 од 23.10.2025. године захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Драгослава Буцека, адвокат Ивица Кнежевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгослава Буцека, адвоката Ивице Кнежевића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац истиче да се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, из разлога што је окривљени наведено дело извршио у неотклоњивој стварној заблуди, у смислу члана 28. став 1. КЗ.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Изреком пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.791/23 од 10.12.2024. године окривљени Драгослав Буцек је оглашен кривим да је дана 10.10.2014. године, у ..., у ул. ..., у кући у којој станује, у ходнику на гардероберу, неовлашћено ради продаје држао осушене делове биљке "Cannabis" која садржи психоактивну компоненту ТХЦ (тетрахидроканабинол) у масеном уделу већем од 0,3 % и која се налази на Списку психоактивних – контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка

психоактивних контролисаних супстанци (Сл. Гласник бр. 28/2013 од 26.03.2013. године) упаковану у три пакета од најлона и то нето масе 98,0 грама, нето масе 97,2 грама и нето масе 99,0 грама, а која опојна дрога је са наведене адресе од стране овлашћених службених лица ПУ Ниш и ОС Алексинац по потврди од 10.10.2014. године одузета од окр. Драгослава Буцека, при чему је окривљени био урачунљив, свестан да његово дело противправно и забрањено, па је хтео његово извршење, чиме је извршио кривично дело неовлашћено производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246. ст. 1 КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. ст. 1 КЗ и то како објективна која се тичу радње извршења, која се састоји у неовлашћеном држању ради продаје опојне дроге „Cannabis“, која се налази на Списку психоактивних – контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (Сл. Гласник бр. 28/2013 од 26.03.2013. године) тако и субјективна обележја, односно да је окривљени био урачунљив, свестан да је његово дело противправно и забрањено и да је хтео његово извршење.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, односно да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже наводима да је окривљени Иван Крстић био подстицан да окривљеном Драгославу Буцеку однесе кесу са опојном дрогом марихуаном коју су му предали полицијски службеници и наложили му да исту остави код окривљеног Драгослава Буцека. У прилог наведеном бранилац је истакао да су окривљеном Ивану Крстићу том приликом предали једну новину која није била упакована, тако да је видео да се у истој налази и кеса у којој су биле упаковане три пвц кесе са марихуаном и рекли му да пази да исте не додирује својим рукама, већ да њима манипулише тако што ће додиривати само новину, из очигледног разлога да на пвц кесама са дрогом не би оставио свој днк траг, а што се на крају није ни догодило, док вештачење папирне кесе у коју су се налазиле пвц кесе са марихуаном није ни рађено. Чињеница да су одмах по одласку окривљеног Крстића инспектори ушли у кућу ради претреса, као и чињеница да се окривљени Крстић није вратио у кућу окривљеног Буцека неспорно указује да се у конкретном случају ради о испровоцираном кривичном делу. По оцени браниоца, окривљени Крстић је имао улогу „агента провокатора“, те када активност „агента“ провоцира на извршење кривичног дела, а нема доказа да би дело било извршено без његове интервенције, реч је о "клопци", а став је Европског суда за људска права да се докази прикупљени на овај начин не могу користити у кривичном поступку. Бранилац је посебно истакао чињеницу да је

окривљени Крстић дугогодишњи зависник од опојних дрога, да је на основу вештачења утврђено да је исти кривично дело извршио услед зависности од опојних дрога, из чега произилази да је полиција могла лако да манипулише овим окривљеним да учини све што су од њега тражили, односно да однесе опојну дрогу у цаку код окривљеног Буцека, који није знао шта је у цаку донето.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање односно истиче повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова и дајући сопствену оцену одбране окривљеног Ивана Крстића и предметног догађаја.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић